

Sygn. akt II W 698/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniach: 30 kwietnia 2021 r., 9 czerwca 2021 r.

s p r a w y:

P. G.

syna M. i I. zd. Kwiatek

urodzonego (...) w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 22 czerwca 2020 r. ok. godz. 12:04 w J. na ul. (...) na wysokości nr 2 kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) zmieniając zajmowany pas ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z przeciwka pojazdowi marki O. (...) o nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla D. P. oraz przewożonego pasażera tj. S. G.

tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w.

I. uznaje obwinionego P. G. za winnego tego, że w dniu 22 czerwca 2020 r. ok. godz. 12:04 w J. na ul. (...) na wysokości nr 2, kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) zmieniając zajmowany pas ruchu nie zachował należytej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z przeciwka pojazdowi marki O. (...) o nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla D. P. oraz przewożonego pasażera tj. S. G., tj. wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 86 § 1 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 400 /czterystu/ złotych;

II. na podstawie art. 119 § 1 k.p.o.w. w zw. z § 2 i § 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionego P. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 40 zł.

Sygn. akt II W 698/20

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 czerwca 2020 r. ok. godz. 12:04 w J. na ul. (...) na wysokości nr 2, obwiniony P. G. kierował samochodem marki M. o nr rej. (...). W samochodzie jako pasażer jechała z nim żona S. G.. Obwiniony postanowił zaparkować samochód na parkingu po stronie przeciwnej dla swojego kierunku jazdy.

Dowód:

- zeznania świadka D. P. k. 64,
- wyjaśnienia obwinionego P. G. k. 16-17, 62,63

Obwiniony P. G., kierując się do miejsca parkowania, zmieniając pas ruchu – skręcając w lewo, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z przeciwna pojazdowi marki O. (...) o nr rej. (...) kierowanemu przez D. P.. Zmusił kierującego D. P. do gwałtownego hamowania pojazdem. D. P. nie zdążył wyhamować pojazdu, którym jechał. Samochód kierowany przez D. P. uderzył w samochód kierowany przez obwinionego. Obwiniony P. G. spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla D. P. oraz przewożonego pasażera tj. S. G..

Dowód:

- zeznania świadka D. P. k. 64,
- częściowo wyjaśnienia obwinionego P. G. k. 16-17, 62,63
- protokół oględzin pojazdu marki M. o nr rej. (...) k. 10-11,
- protokół oględzin pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) k. 8-9,
- zeznania świadka M. M. (2) k. 20-21, 63-64,
- zdjęcia k. 68-74,

Obwiniony P. G. figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

Dowód:

- informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 79,

Obwiniony P. G. ma 70 lat, jest emerytem, uzyskuje świadczenie w kwocie 1550 zł, jest żonaty, nie posiada nikogo na utrzymaniu, posiada wartościowy majątek.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze obwinionego P. G. k. 62.

Obwiniony P. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach przyznał, iż w dniu 22 czerwca 2020 r. kierował samochodem marki M.. Chciał wjechać na miejsce parkingowe znajdujące się po drugiej stronie ulicy. Kiedy ruszył pojazdem, wjechał na ulicę i powoli przejeżdżał na drugą stronę – był ustawiony prostopadle do wjazdu na miejsce parkingowe, skupił się na wjeździe na to miejsce, usłyszał pisk hamulców i poczuł uderzenie w prawy błotnik. Samochód uderzył czołowo w jego pojazd. Przejeżdżając przez oś jezdni nie widział z prawej strony żadnego samochodu. Siedząca z tyłu żona nie mogła mu przesłonić widoczności drogi. Z miejsca, gdzie wykonywał manewr widoczność w prawą stronę jest na odległość 100 metrów. Po zderzeniu pojazdów na miejsce została wezwana Policja.

Za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego P. G. w zakresie w jakim wskazywał on, iż w dniu 22 czerwca 2020 r. około godziny 12.04 kierował samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...) na ul. (...) na wysokości nr 2 w J. oraz iż zmieniał pas ruchu samochodem, którym kierował chcąc wjechać na miejsce parkingowe znajdujące

się po przeciwnej stronie ulicy. Wyjaśnienia obwinionego w tym zakresie znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach świadka D. P., który jechał samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), jak również w zeznaniach funkcjonariusza Policji z Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w J. M. M. (2), który z polecenia dyżurnego K. podjął interwencję w związku ze zdarzeniem drogowym z udziałem obwinionego i D. P.. Z zeznań wskazanego świadka wynika, iż po przyjeździe zastał on na miejscu zdarzenia jego uczestników – obwinionego i D. P.. W wyniku wysłuchania uczestników zdarzenia ustalił, że kierujący pojazdem marki M. podczas manewru skrętu w lewo, ewidentnie nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo poruszającemu się pojazdowi marki O. (...) kierowanemu przez D. P., który twierdził, iż mocno hamował, aby uniknąć zdarzenia z pojazdem obwinionego. Na podstawie uszkodzeń pojazdów oraz oświadczeń kierujących za winnego zdarzenia uznano kierującego samochodem marki M. – obwinionego P. G.. Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego.

Odmówił natomiast Sąd wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego P. G. w zakresie w jakim zaprzeczał swojemu sprawstwu w zakresie zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu. Stały one bowiem w oczywistej sprzeczności z zeznaniami świadka D. P.. Z zeznań wskazanego świadka wynika, iż jechał on samochodem prosto ul. (...) z prędkością około 40 km/h. Obwiniony który jechał za innym samochodem nagle skręcił w lewo, wprost pod kierowany przez niego pojazd. Ślady na asfalcie pozostawił jego pojazd, którym gwałtownie hamował, aby uniknąć zdarzenia. W wyniku zderzenia z pojazdem obwinionego uszkodzeniu uległa przednia część pojazdu, którym kierował. W zakresie uszkodzenia pojazdu marki O. (...) zeznania świadka D. P. korespondują z protokołem oględzin tego pojazdu sporządzonym przez funkcjonariusza Policji w dniu 22 czerwca 2020 r. Z protokołu oględzin samochodu marki M. kierowanego przez obwinionego P. G. wynika, iż uszkodzeniu uległ zderzak z przodu po prawej stronie, prawy przedni błotnik oraz prawy przedni reflektor. Z wyjaśnień obwinionego wynika, iż od miejsca gdzie wykonywał manewr skrętu w lewo miał on widoczność strony, z której nadjechał samochód O. (...) kierowany przez D. P. na odległość 100 metrów. Gdyby zatem obwiniony kierując pojazdem należycie obserwował sytuację na drodze do zderzenia z pojazdem kierowanym przez D. P. by nie doszło. Miał bowiem obwiniony, przed wjazdem na pas ruchu, którym poruszał się D. P., możliwość obserwacji pojazdów nadjeżdżających z przeciwnika, którym winien był ustąpić pierwszeństwa przejazdu.

Walor wiarygodności Sąd przydał dowodom z dokumentów zgromadzonym w niniejszej sprawie. Brak było bowiem jakichkolwiek okoliczności, które nakazywałyby poddać je w wątpliwość.

Obwiniony P. G. swoim zachowaniem zrealizował znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Obwiniony bowiem w dniu 22 czerwca 2020 r. ok. godz. 12:04 w J. na ul. (...) na wysokości nr 2, kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...) zmieniając zajmowany pas ruchu nie zachował należytej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z przeciwnika pojazdowi marki O. (...) o nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla D. P. oraz przewożonego pasażera tj. S. G..

Dla odpowiedzialności z art. 86 k.w. konieczne jest ustalenie, że sprawca nie zachował "należytej ostrożności", a więc takiej, jaka była wymagana w danej sytuacji. Każdy uczestnik ruchu drogowego jest obowiązany do zachowania ostrożności, czyli do postępowania uważnego, przezornego, stosowania się do sytuacji istniejącej na drodze. W niektórych sytuacjach ustawa wymaga jednak od uczestnika ruchu drogowego ostrożności szczególnej, a więc większej, niż zwykle wymagana. Taka szczególna ostrożność, to ostrożność polegająca na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestników ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2003 r. III K 61/03, LEX nr 77467). Obwiniony P. G. nie zachował należytej ostrożności, nie obserwował on bowiem sytuacji na drodze bowiem podczas wykonywania zmiany pasa ruchu nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu samochodowi marki O. (...) kierowanemu przez D. P., w wyniku czego zjechał drogę temu pojazdowi i doprowadził do zderzenia pojazdów. Swoim zachowaniem spowodował on zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla kierującego pojazdem marki O. (...) D. P. oraz pasażera pojazdu którym kierował S. G..

Działanie obwinionego było świadome. Wykonując manewr zmiany pasa ruchu winien był czynić to w bezpieczny sposób, po uprzednim ustąpieniu pierwszeństwa przejazdu pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierzał wjechać (art. 22 ust 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym). Winien obserwować nie tylko drogę przed pojazdem

którym kierował, ale także zwracać uwagę na pojazdy jadące z przeciwka. Nie zachodziły w przedmiotowej sprawie jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby wpływać na umniejszenie winy obwinionego. Kierujący pojazdem winien bowiem należycie obserwować drogę i przestrzegać przepisów ustawy Prawo o ruchu drogowym, nie wywołując zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego wykroczenia nie jest znaczny albowiem spowodował on w istocie niewielką szkodę. Uszkodzeniu uległa przednia część kierowanego przez D. P. pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Zachowanie obwinionego niosło jednakże większe zagrożenie niż skutek, który wystąpił. Mógł on bowiem doprowadzić do spowodowania wypadku drogowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 400 zł. Sąd uznał, że taka kara jest adekwatna do wagi naruszonych przez obwinionego zasad poruszania się po drogach i następstw jego działania. Grzywna w takim wymiarze stanowić będzie dla obwinionego odczuwalną dolegliwość, która powinna powstrzymać go przed naruszaniem prawa w przyszłości i spowodować w nim przekonanie, że naruszanie prawa nie pozostanie bez reakcji. Jednocześnie w wymiarze ogólnospołecznym kara ta powinna spowodować przekonanie o nieuchronności kary i uczynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.o.w. w zw. z § 2 i § 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.12.2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia Sąd zasądził od obwinionego P. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 40 zł. Obwiniony jest emerytem, uzyskuje świadczenie w wysokości 1.550 zł, posiada wartościowy majątek. Jest obwiniony zatem w stanie ponieść koszty postępowania w niniejszej sprawie.